

Lördagen den 8 nästlidne januari straxt före klockan 10 eftermiddagen meddelade å automaten i huset nr 19 Drottninggatan anställde vaktmästaren Hugo Ferdinand Vinqvist per telefon till detektivafdelningens station, att därstädes funnes ett med papper omslaget betsmän, som blifvit kvarlämnadt i lokalen onsdagen den 5 i samma januari månad af för Vinqvist okänd person; och misstänkte Vinqvist, att detta möjligen kunde stå i samband med rånmordet i Gerells växelkontor, enär Vinqvist af meddelande i tidningarna sett, att mordvapnet då ännu icke anträffats.

Poliskommissarien Waerner och öfverkonstapeln August Sjöstrand begåfvo sig genast till automaten ifråga och sammanträffade där med vaktmästaren Vinqvist.

Denne framtog nu betsmänet, som han hade förvaradt i en garderob i källskänken - se punkt 2 å ritning 5 -. Vinqvist upplyste samtidigt därom, att betsmänet af honom anträffats onsdagen den 5 i samma januari månad vid klockan 11-tiden förmiddagen å automaten, i ett hörn vid automatapparaternas kortvägg i närheten af utgången eller å punkt 1 å bifogade ritning nr 5. Ingen af personalen hade före nämnda tid sett betsmänet i automaten. Hvem som där ställt betsmänet, visste Vinqvist ej.

Paketet med betsmänet medtogs till detektivstationen; och befanns detsamma vara inslaget på följande sätt.

Paketet var cirka 94 centimeter långt, det var omslutet med ett tämligen tjockt omslagspapper af gråbrun färg och omlindadt med ett snöre af gult och blått garn. Det befanns innehålla ett betsmän för 20 kilograrns belastning. Betsmänets handtag, som är af trä, och krok voro uppdragna till betsmänets öfre ända och där sammanbundna med ett gult och blått snöre. Krokens spets var instucken i en kork och handtaget var inlagdt i betsmänets krok på så sätt, att handtaget och kroken fingo utseendet af ett handtag eller en krycka. Omkring kroken och handtaget var en näsduk lindad, hvit och märkt i monogram med bokstäfverna "A. S." i hvit tråd. Näsduken var omlindad med ett 3,5 meter långt bomullsband. Omkring själfva halsen på den sålunda till hand-

tag formade delen voro 6 hela och ett halft blad s.k. smörgåspapper hårdt lagda. Däröfver var ännu ett bomullsband, lika långt som det förra, hårdt viradt. Om klumpen eller viktloftet var icke något annat omslag än det stora omslagspapperet. Omkring klumpen var nämnda papper lagt i regelbundna veck och slöt papperet alldeles tätt intill klumpen. Å ena kanten af klumpen mot ett af de nedra hörnen var papperet söndrigt, mest ned mot hörnet, så att klumpen där var något blottad. Papperet var ihoppressadt intill betsmannens smalare del. Om den till handtag formade delen af betsmannet var omslagspapperet äfven viradt, men var näsduken något synlig.

Betsmannet var omsorgsfullt inslaget, synnerligast handtaget och kroken; och hade handtaget och kroken synbarligen varit med afsikt formade till ett handtag.

Det synes å betsmannet, som om betsmannens handtag med tillhörande järnklyka icke alltid tillhört betsmannet, utan att handtaget och klykan sedermera blifvit påsatta stängen. Det förefaller nämligen som om handtaget vore nyare och icke så mycket begagnadt som själfva betsmannet. Förhållandet med betsmann brukar emellertid vara raka motsatsen eller att betsmannens handtag är mera illa medfaret än själfva betsmannet. Dessutom synes skänklarne å handtagets klyka å nu ifrågavarande betsmann hafva varit uppbända och ånyo hopklämda, enär de ~~äro~~ äro något sneda. Äfven detta förhållande gifver stöd för antagandet, att betsmannet senare påsatts annat handtag än det ursprungliga.

Vaktmästaren Vinkvist meddelade dessutom den 9 i samma januari månad, att han och två å automaten anställda kallekränkor vid ett tillfälle lördagen den 8 i samma månad observerat, att ett omkring 2 decimeter långt hårstrå förmärkts fastsittande på klumpen af det å automaten tillvaratagna betsmannet, å det ställe, där omslagspapperet var något sönderslitet. Hårstrået ifråga hade

3

dock fallit bort från betsmänet, innan betsmänet uttagits ur garderoben och öfverlämnats till polismännen.

Den näsduk, som anträffats omkring betsmänets handtag och krok, har befunnits tillhöra arkitekten John Arvid Sjöqvist, som bor i huset nr 1 Strandvägen här i staden.

Han har på obekant sätt förlorat nämnda näsduk vid Karlsudd, där hans fader vore ägare till en villa å tomt, som gränsar intill den tomt, å hvilken Anders fader har sin stuga. Det vore för öfrigt intet stängsel mellan de två tomterna; och hade skepparen Andersson gångväg öfver Sjöqvists tomt. Näsduken har antingen af Sjöqvist tappats ute på området nästlidne sommar, eller kvarglömts i någon af båtarna eller och möjligen blifvit kvarglömd i villan, som äfven på vintertiden är möblerad, samt därstädes olofligen tillgripen.

Söndagen den 9 nästlidne januari meddelades från kaféet "Tysta Marie" i huset nr 26 Regeringsgatan, att en man 3 eller 4 dagar före sistlidne julhög å kaféet till förvaring inlämnat ett brunaktigt omslagspapper inlämnadt betsman af samma längd och utssende som det betsman, som anträffats å automaten i huset nr 19 Drottninggatan; och vore det uppenbarligen samma betsman. Det ifrågavarande betsmänet hade afhämtats från kaféet "Tysta Marie" tisdagen den 4 i samma januari månad, dagen före mordet, mellan klockan 6 och 7 eftermiddagen af en man, som af kaféuppasserskorna, Beda Helena Flink, sedermera å detektivstationen igenkänt vara Ander.

Ander blef i anledning af det sålunda från kaféet "Tysta Marie" ingångna meddelandet hörd; och erkände Ander därvid, att han tisdagen den 4 i samma januari månad på kaféet "Tysta Marie" afhämtat ett betsman, som

var inslaget i ett papper.

Ander berättade här om följande:

Någon tid före jul hade han här i staden träffat en okänd man, med hvilken han gjort sällskap. Mannen hade innehått ett betzman, inslaget i ett papper. De följdes åt till "Tysta Marie" och gingo in i kaféet och intogo förtäring. Där satte mannen paketet i tamburen. Innan de aflägsnade sig, ombad mannen Ander, att han skulle anmoda kaféets personal att taga hand om paketet. Detta gjorde Ander och lämnade paketet till någon af personalen.

På tisdagen den 4 sistlidne januari, dagen före mordet, sammträffade Ander på inresan på båten med samma man. De gjorde på eftermiddagen sällskap till "Tysta Marie", för att afhämta paketet med betzmanet. Denna gång gick iske mannen med in på kaféet, utan stannade i tamburen. Ander lämnade paketet med betzmanet till mannen, och skiljdes sedan från denne. Mannen var för Ander okänd, men uppgaf, att han köpt betzmanet.

På fråga, hvar paketet finnes nu, svarar Ander, "det vet jag inte". *int*